

Punkt, hvori vi kunne gavne dem, der ikke have konstitutionelle Rettigheder i det Omfang, som vi, saa er det netop det, der angaaer de materielle Interesser. Saa snart vi paa dette Sagens Trin behandle Spørgsmaalet om Kassebeholdningen med den allerførste Omhu, saa er det min Overbeviisning, at vi derved gjøre de andre Landsdele en stor Tjeneste, og det er derfor, at jeg, efterat Fællesforsatningen er kommen ud, ligesaa bestemt skal fastholde den muligst strenge Afgjørelse af denne Sag, som jeg, førend denne Lov var udkommen, modsatte mig den. Det Punkt, den ærede Indenrigsminister omtalte, at denne Sag egentlig skulde behandles paa 4 Steder, er en meget rigtig Udtryksmaade for, hvad det er, som forhandles, og det vil netop drage Folks Opmærksomhed i de andre Landsdele hen paa, hvad vi gjøre i dette Dieblif, at vi nemlig, idet vi paatale vore egne Rettigheder, ligesaa meget lægge Accenten paa at paatale deres. For Diebliffet er Stillingen nu imidlertid saaledes, at man ikke paa alle 4 Steder paa samme Maader kan udføre det Hverv, som vi her have, og dette vil være klart, naar man gaaer tilbunds deri, at netop det Forslag, hvorom der her handles, overordentlig meget beroer paa Beskaffenheden og Sammensætningen af den Forsamling, der skal gribe Initiativet til at forhandle denne Sag. Men naar vi, som sidde her, maae føle, at vi, idet vi gjøre os selv en stor Tjeneste, tillige gjøre vore Medundersaatter i de andre Landsdele en ligesaa stor Tjeneste — thi de vilde gjøre for os akkurat, hvad vi gjøre, og ere nødte til at gjøre det Samme for os, — naar dette er Tilfældet, saa maae vi have det Haab, at Hans Majestæts Geheimstatsraad, der for Diebliffet repræsenterer Monarchiet i det Hele, og hvori der sidder 4 Ministre, der netop skulle varetage Interesserne paa de 4 Punkter, den ærede Indenrigsminister omtalte, — at disse 4 Ministre blot een Dag vilde komme sammen og træffe en passende Aftale om dette Anliggende; thi da vilde det let kunne ordnes, og Enhver vil saaledes see, at denne Sag ikke har de Banffeligheder, som den ærede Indenrigsminister omtalte. Hverken de høiere Hensyn, som den ærede Folkethingsmand for Kiøbenhavns 2den Valgkreds (A.

Sage), eller de dunkle Hentydninger, som den ærede Indenrigsminister idag fremførte, kunne i dette Dieblif foranledige den allermindste Banffelighed med Hensyn til denne Sag, hvorom her handles; tværtimod.

Naar den ærede Indenrigsminister har omtalt, at Rigsdagsmanden for Hølbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde havt en stor Indflydelse paa, hvorledes de enkelte Landsdeles og Monarchiets Forsatning i det Hele er, da maa jeg gjøre opmærksom paa et Punkt, som maaskee ikke altid har staaet lige klart for Alle. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at dengang der blev talt om denne Sag, og den tildeels blev afgjort i denne Forsamling, var der 2 særdeles store Indflydelser, der gjorde sig gjældende, og det blev netop af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) fastholdt, at Genheden i Monarchiet skulde være større, men det er netop den samme Rigsdagsmand, der idag staaer paa, at vi skulde ønske at see Monarchiets Finansminister her i Salen, ligesom han synes at have en Behagelighed ved at see Fælles-Indenrigsministeren herinde. Jeg for mit Bedkommende skal fra det Standpunkt, jeg opfatter Sagen, ikke nægte, at det aldeles ikke har været mig til nogen Behagelighed at see Fælles-Indenrigsministeren her; og at jeg for mit Bedkommende helst havde ønsket ikke at have den Ære at see ham her. Jeg skal netop med Hensyn hertil omtale og beklage, at det ulykkelige lille Punkt, disse Colonier, som gjøre at vi desværre have den Ære at see Fælles-Indenrigsministeren her, var et Punkt, som i Stridens Hede undgik vor Opmærksomhed; men det staaer som et Factum, at der gik en dobbelt Indflydelse igjennem vore Forhandlinger, og jeg maa bede bemærket, at den Indflydelse, som i dette Dieblif staaer os de Banffeligheder, den ærede Indenrigsminister omtalte, som ikke fra Folkethingsmanden for Hølbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), men fra en Kreds af Rigsdagsmænd, som forenede sig i alle de Punkter, der gik ud paa saavidt muligt at befæste Monarchiets Genhed til Skade for de enkelte Statsdeles Selvstændighed. Til denne Kreds af Rigsdagsmænd hørte Folke-